

О. Ж. Скибун,

здобувач кафедри інформаційної політики та технологій,

Національна академія державного управління при Президентіві України, м. Київ

АНАЛІЗ ЗАКОНОДАВЧИХ АКТИВ, РЕГЛАМЕНТУЮЧИХ ДІЯЛЬНІСТЬ В СФЕРІ ТЕЛЕКОМУНІКАЦІЙ КРАЇН, ЩО ВХОДЯТЬ ДО РЕГІОНАЛЬНОЇ СПІВДРУЖНОСТІ В ГАЛУЗІ ЗВ'ЯЗКУ

O. G. Skybun,

postgraduate of Information Policy and Technology, National Academy of Public Administration under the President of Ukraine

ANALYSIS OF LEGISLATIVE ACTS REGULATING ACTIVITIES IN THE FIELD OF TELECOMMUNICATIONS, MEMBERS OF THE REGIONAL COMMONWEALTH IN THE FIELD OF COMMUNICATION

Аналіз законодавчих актів у сфері телекомунікацій, що регламентують діяльність у сфері телекомунікацій в рамках виконання функцій управління та регулювання органів державної влади у сфері телекомунікацій зарубіжних країн.

Analysis of legislative acts in the field of telecommunications, which regulate the activities of telecommunications within the functions of management and control of public authorities in the telecommunications sector abroad.

Ключові слова: законодавство, нормативна база, державне управління, державне регулювання, сфера телекомунікацій, галузь зв'язку, універсальні послуги, ліцензування, перелік послуг, фонд універсальних послуг, діяльність у сфері телекомунікацій.

Key words: legislation, regulatory framework, governance, regulation, telecommunications, communications, universal service, licensing, services, universal service fund, Banking, telekomunykatyyu.

Бурхливий розвиток науки і техніки впливає на усі сфери життєдіяльності людини. Так, комерційне використання новітніх технологій, телекомунікаційних мереж та обладнання стало каталізатором появи та стрімкого розвитку інформаційних і комунікаційних технологій (далі — ІКТ), що в свою чергу, призводить до постійного зростання кількісних і якісних показників інформації. Це стало визначальним для появи нового типу суспільства — інформаційного суспільства.

На сьогодні в різних країнах світу поширюється тенденція до побудови інформаційного суспільства, сутність якого полягає в збільшенні обсягів створення, накопичення, обробки, передачі і використання інформації. Це призводить до постійного збільшення впливу ІКТ на всі сфери сучасного суспільства, а також збільшення частки самих ІКТ в суспільно-економічних, політичних та інших суспільних відносинах.

Побудова інформаційного суспільства в Україні вимагає створення розвиненого інформаційного середовища як сукупності політичних, правових, економічних, технологічних та соціально-культурних чинників та умов. Не останню роль у цих процесах відіграють телекомунікації, адже від ступеню розвитку телекомунікації залежить розвиток інформатизації та інформаційного середовища. Тому до темпів розвитку сфери телекомунікацій висуваються особливі вимоги. З огляду на це на перший план виходять питання здійснення ефективного управління та регулювання сферою телекомунікацій для забезпечення (досягнення) заданих вимог.

Постійні зміни різних аспектів сфери телекомунікацій призводять до того, що їх теоретичне обґрунтування відстає від практичного використання. Теоретичні дослідження у сфері телекомунікацій мають наступні напрями: технічний, нормативно-правовий, управлінський, соціальний та інші. У даній статті розглянуто законодавче забезпечення сфери телекомунікацій країн, що входять до Регіональної співдружності в галузі зв'язку, а саме: Азербайджан, Болгарія, Вірменія, Казахстан, Киргизстан, Молдова, Росія, Узбекистан, Таджикистан.

ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ

Ефективність державного управління та регулювання знаходиться у прямій залежності від законодавчої бази, тому законодавча база повинна дещо випереджати темпи та швидкість змін, які відбуваються у сфері телекомунікацій (у технологіях, обладнанні, обсягах та переліку послуг тощо). Одними з факторів впливу на процеси управління та регулювання є зміни самого суб'єкта (сфери), до якого застосовуються дані процеси. Каталізаторами таких змін є науковий прогрес та інновації, які призводять до постійного ускладнення технологічної та технічної складової сфери телекомунікацій.

В даній статті проаналізовано законодавчі акти в сфері телекомунікацій країн, що входять до РСЗ (Азербайджан, Болгарія, Вірменія, Казахстан, Киргизстан, Латвія, Молдова, Росія, Узбекистан, Таджикистан) (далі — країн РСЗ).

АНАЛІЗ ОСТАННІХ ДОСЛІДЖЕНЬ І ПУБЛІКАЦІЙ

Аналіз основних досліджень і публікацій, в яких започатковано розв'язання даної проблеми і на які спирається автор, показав, що здебільшого дослідження в сфері управління та регулювання точиться навколо теоретичних основ та підходів до тих чи інших складових механізмів державного управління. Так, вітчизняна дослідниця Малишева М.А. вивчає загальні питання теорії та механізми сучасного державного управління в цілому. Російський вчений Шестобітов А.С. вивчає питання державних та приватних факторів у телекомунікаційній сфері в Росії відносно моделювання прийняття та реалізації політичних рішень у сфері телекомунікацій. Азербайджанський дослідник Рустамов О.М. досліджує моделі механізму управління підприємствами сфери телекомунікацій Азербайджану. Російський дослідник Григорян А.В. вивчає питання світового досвіду розвитку телекомунікаційного ринку, Панов В.В. вивчає питання державного регулювання інвестиційної діяльності підприємств у сфері телекомунікацій. Вітчизняні дослідники С.С. Азаров та Т.М. Попова вивчають питання проблем державного управління в сфері ІКТ.

Отже, недослідженим залишається питання аналізу законодавчих актів, які регламентують сферу телекомунікацій країн РСЗ.

ФОРМУЛЮВАННЯ ЦІЛЕЙ СТАТТІ

Завдання даної статті — проаналізувати законодавчі акти, які регламентують діяльність у сфері телекомунікацій країн, що входять до РСЗ; визначити особливості законодавчого регулювання даної сфери в цих країнах; виробити практичні рекомендації щодо вдосконалення законодавчої бази сфери телекомунікацій в Україні.

ВИКЛАД ОСНОВНОГО МАТЕРІАЛУ ДОСЛІДЖЕННЯ

У країнах РСЗ питання сфери телекомунікацій регламентовані відповідними законодавчими актами, які регламентують сферу телекомунікацій.

Перше, на що необхідно звернути увагу, це те, що переважна більшість Законів була прийнята на початку двохтисячних років.

Друге — це понятійна складова, яка стосується предмету регулювання: назви цих Законів містять терміни "зв'язок" чи "телекомунікації", "електронні комунікації" тощо. У зв'язку з цим зупинимось трохи детальніше на даному аспекті.

У Законі Республіки Азербайджан "Про телекомунікації" поняття "телекомунікації" визначено як передачу або прийом на відстань сигналу, звуку і зображення за допомогою електричних або електромагнітних засоби зв'язку (кабельні, оптичні та радіозв'язку й інші засоби) [1].

Особливістю Закону Республіки Вірменія "Про електронний зв'язок" є відсутність визначення понять "зв'язок" та/або "електронний зв'язок" [13].

У Законі Республіки Білорусь "Про електрозв'язок" надається визначення "електрозв'язку" як виду зв'язку, що представляє собою будь-які випромінювання, передачу або прийом знаків, сигналів, голосової інформації, письмового тексту, зображень, звуків або інших повідомлень по радіосистемі, проводовій, оптичній та інших електромагнітних системах [10].

Законом Болгарії "Про електронні повідомлення" визначено, що "електронні комунікації" — це передача

або прийом знаків, сигналів, письмового тексту, зображень, звуку або повідомлень будь-якого роду по проводовому радіо, оптичному або іншому електромагнітному середовищу [5].

Згідно із Законом Республіки Казахстан "Про зв'язок" поняття "зв'язок" — приймання, збір, обробка, накопичення, передача (перевезення), доставка, поширення інформації, поштових та спеціальних відправлень, поштових переказів грошей [2].

Особливістю Закону Республіки Молдова "Про електронні комунікації" є відсутність визначення поняття "електронні комунікації" [12].

Законом Російської Федерації "Про зв'язок" визначається, що "електрозв'язок" — це будь-яке випромінювання, передача або прийом знаків, сигналів, голосової інформації, письмового тексту, зображень, звуків або повідомлень будь-якого роду по радіосистемі, провідній, оптичній та інших електромагнітних системах [3].

Закон Республіки Таджикистан "Про електричний зв'язок" дає наступне визначення поняття "електричний зв'язок" — це будь-яка передача або прийом знаків, сигналів, письмового тексту, зображень, звуків або інформації будь-якого виду по провідній, радіо, оптичній чи інших електромагнітних системах [9].

У Законі Туркменістану "Про зв'язок" є визначення поняття "електрозв'язок" — це будь-які випромінювання, передача або прийом знаків, сигналів, голосової інформації, письмового тексту, зображень, звуків або повідомлень будь-якого роду по радіосистемі, провідній, оптичній та інших електромагнітних системах [4].

Законом Республіки Узбекистан "Про телекомунікації" визначається, що "телекомунікації" — це передача, прийом, обробка сигналів, знаків текстів, зображень, звуків чи інших видів інформації з використанням дротових, радіо, оптичних чи інших електромагнітних систем [8].

Аналіз визначень понять, що відображені в наведених законодавчих актах, виявив практичну тотожність суті самих понять (за змістом). Тобто незважаючи на різноманітність самих понять (у кожній країні своє), стосуються вони одного процесу.

Аналогічне визначення даного поняття є і в Регламенті міжнародного електрозв'язку, а саме: "електрозв'язок" — будь-яка передача, випромінювання або прийом знаків, сигналів, письмового тексту, зображень та звуків або повідомлень будь-якого роду по провідній, радіо, оптичній чи інших електромагнітних системах [14].

Враховуючи наведене вище, можна констатувати, що в цілому вказані законодавчі акти регламентують сферу телекомунікацій.

Далі зупинимось на питаннях, які регламентуються дією цих законодавчих актів у сфері телекомунікацій країн РСЗ.

Закон Республіки Азербайджан "Про телекомунікації" визначає юридичні, економічні, організаційні основи діяльності в галузі телекомунікації в Республіці Азербайджан, а також регулює цілеспрямоване планування і використання телекомунікаційних ресурсів [1].

Положеннями Закону Республіки Білорусь "Про електрозв'язок" визначаються правові, організаційні та економічні засади діяльності в галузі електрозв'язку, що спрямовано на забезпечення створення, сталого та ефективного функціонування і розвитку мереж електрозв'язку, централізованого управління радіочастотним спектром і нумерацією, на створення умов для задоволення потреб у послугах електрозв'язку фізичних і юридичних

осіб, державного управління, національної безпеки, оборони, охорони правопорядку, попередження та ліквідації надзвичайних ситуацій [10].

Закон Республіки Киргизстан "Про електричний і поштовий зв'язок" встановлює правові основи для експлуатації мереж зв'язку та надання послуг електричного і поштового зв'язку в країні, визначає компетенцію державних виконавчих органів, уповноважених здійснювати регулювання таких послуг, режим отримання необхідних дозволів на їх надання, а також права і обов'язки юридичних та фізичних осіб, експлуатуючих мережі електричного і поштового зв'язку і які надають послуги електричного і поштового зв'язку (включаючи Киргизтелеком), і користувачів цих послуг [7].

Закон Республіки Молдова "Про електронні комунікації" встановлює основні правила та умови діяльності в області електронних комунікацій в країні, основні напрями політики і стратегії розвитку даної галузі, загальні засади регулювання діяльності, пов'язаної з мережами і послугами електронних комунікацій, права та обов'язки держави, фізичних та юридичних осіб у процесі створення, управління, використання мереж електронних комунікацій з метою забезпечення користувачів якісними, сучасними і необхідними послугами електронних комунікацій за прийнятними цінами, а також забезпечення вільного доступу до послуг електронних комунікацій загального користування [12].

У Федеральному Законі Російської Федерації "Про зв'язок" встановлено правові основи діяльності в галузі зв'язку на території країни і на територіях, які знаходяться під її юрисдикцією, а також визначено повноваження органів державної влади в галузі зв'язку, а також права та обов'язки осіб, що у зазначеній діяльності або користуються послугами зв'язку [3].

Закон Туркменістану "Про зв'язок" встановлює правову основу діяльності у сфері телекомунікацій та поштового зв'язку в країні, визначає компетенцію органів державного управління з регулювання цієї діяльності, а також права і обов'язки юридичних та фізичних осіб, що у зазначеній діяльності або користуються послугами зв'язку [4].

У Республіці Вірменія Законом "Про електронний зв'язок" встановлені права, обов'язки та відповідальність кінцевих користувачів, операторів громадських мереж електронного зв'язку, осіб, що надають послуги громадського електронного зв'язку, операторів приватних мереж електронного зв'язку та державних органів, які пов'язані з регулюванням області електронного зв'язку, а також створенням, розвитком, експлуатацією мереж електронного зв'язку та наданням послуг електронного зв'язку, а також державний контроль та нагляд за наданням і використанням таких обмежених ресурсів, якими є радіочастоти, сегменти супутникової орбіти і номери.

Особливістю цього Закону є те, що його дія не поширюється на осіб, які надають транслявання телевізійних та голосових програм, або на інфраструктуру, яка використовується виключно для таких програм [13].

Положеннями Закону Республіки Казахстан "Про зв'язок" встановлено правові основи діяльності в галузі зв'язку на території Республіки Казахстан, визначено повноваження державних органів з регулювання даної діяльності, права та обов'язки фізичних і юридичних осіб, що надають або користуються послугами зв'язку [11].

У Республіці Узбекистан Законом "Про телекомунікації" затверджено положення про регулювання суспільних відносин в галузі створення, функціонування і розвиток телекомунікацій [8].

Закон Республіки Таджикистан "Про електричний зв'язок" встановлює правові основи регулювання діяльності у сфері створення, функціонування та розвитку електричного зв'язку, визначає повноваження органів державного управління та регулювання даної галузі, а також права та обов'язки фізичних і юридичних осіб, що беруть участь у зазначеній діяльності або користуються послугами електричного зв'язку [9].

Отже, в усіх цих країнах національними Законами, що регламентують сферу телекомунікацій, визначено основні сфери дії Закону. Також в усіх цих Законах визначено коло питань для здійснення функцій управління, регулювання та нагляду у сфері телекомунікацій.

Проаналізуємо положення законодавчих актів, що регулюють сферу телекомунікацій країн РСЗ, якими визначено питання управління, регулювання, функції, повноваження органів, що здійснюють державне управління та регулювання в цій сфері.

Законом Республіки Узбекистан "Про телекомунікації" визначено, що державне регулювання в сфері телекомунікацій здійснюється шляхом ліцензування, сертифікації, оподатковування, формування єдиної науково-технічної політики, а також іншими, передбаченими законодавством засобами [8].

Крім того, окремою главою цього Закону регламентовано питання регулювання телекомунікаційної діяльності (глава 2), а саме: регулювання телекомунікаційної діяльності в Республіці знаходиться у повноваженні держави і здійснюється за напрямами, визначеними даним Законом (стаття 6 Закону); регулювання на території країни номерними ресурсами є виключним правом держави, а номерний ресурс країни, код країни, домен коду країни високого рівня належать державі (стаття 7 Закону); сертифікація телекомунікаційних засобів і установок здійснюється відповідними органами виконавчої влади Республіки.

Положеннями Закону Республіки Азербайджан "Про телекомунікації" визначено напрями телекомунікаційної діяльності: здійснення державного контролю над діяльністю в телекомунікаційній галузі, участь у підготовці в телекомунікаційній мережі єдиної державної політики та науково-технічних програм і здійснення їх у порядку, передбаченому законодавством, визначення стандартів телекомунікаційних послуг та визначення видів телекомунікаційних послуг та їх специфіки [1].

Питання ліцензування в телекомунікаційній галузі винесені за рамки даного Закону і здійснюються на підставі інших законодавчих актів Азербайджану [1].

У Законі Республіки Вірменія "Про електронний зв'язок" визначено наступне: функції компетентних органу або органів, основні з яких, це визначення політики в галузі розвитку електронного зв'язку та визначення цілей політики в наданні універсальних послуг у Вірменії (стаття 4 Закону). Окремо визначено функції та обов'язки Регулюючого органу (стаття 5 Закону), основні з яких — регулювання громадської мережі електронного зв'язку та послуг громадського електронного зв'язку [13].

Щодо питань ліцензування, то цим Законом визначено лише види діяльності, які підлягають ліцензуванню, а усі інші питання — регулюються Законом Республіки Вірменія "Про ліцензування".

Законом Республіки Білорусь "Про електрозв'язок" визначено органи, що здійснюють державне регулювання та управління в галузі електрозв'язку: органи, які здійснюють державне регулювання (стаття 6 Закону), по-

вноваження Президента в галузі електрозв'язку (стаття 7 Закону), Ради міністрів в галузі електрозв'язку (стаття 8 Закону) та повноваження Міністерства зв'язку та інформатизації Республіки Білорусь в галузі електрозв'язку (стаття 9 Закону). До основних повноважень Міністерства відносяться: розробка і реалізація програм розвитку електрозв'язку, а також моніторинг та централізоване управління мережею електрозв'язку загального користування і регулювання діяльності операторів електрозв'язку [10].

Крім того, цим Законом визначено такі напрями для державного регулювання в галузі електрозв'язку: визначення державної політики, затвердження програм розвитку електрозв'язку, здійснення державного нагляду за електрозв'язком, ліцензування, технічне нормування, стандартизація, управління мережею електрозв'язку загального користування при виникненні надзвичайних ситуацій, введення надзвичайного або воєнного стану, визначення порядку надання послуг електрозв'язку, встановлення тарифів на послуги електрозв'язку загального користування та інше (стаття 13 Закону) [10].

Питання ліцензування визначені положеннями інших законодавчих актів.

Законом Болгарії "Про електронні комунікації" визначено, що державна політика у сфері електронних комунікацій здійснюється на основі Програми розвитку електронних комунікацій та інформаційної політики суспільства. А діяльність відповідних органів управління та регулювання зосереджена на цілях та принципах, які визначені цим законом, а саме: створення необхідних умов для розвитку конкуренції в наданні електронних повідомлень, підтримка розвитку внутрішнього ринку електронних комунікацій, просування інтересів громадян [5].

Також положеннями цього Закону визначено, що органи управління та регулювання електронних комунікацій повинні приймати всі розумні заходи для досягнення цих цілей в обсягах, які пропорційні цілям [5].

Законом Республіки Казахстан "Про зв'язок" визначено, що державне регулювання і контроль за діяльністю в галузі зв'язку здійснюється за допомогою правового забезпечення, ліцензування окремих видів діяльності, контролю за дотриманням законодавства у Казахстані в галузі зв'язку. Державне управління в галузі зв'язку здійснюється Урядом Республіки Казахстан та уповноваженим органом, а державний контроль за дотриманням законодавства в галузі зв'язку здійснюється уповноваженим органом (стаття 4 Закону) [2].

Окремо у цьому Законі визначено основні принципи державного регулювання діяльності в галузі зв'язку, головним з яких є забезпечення централізованого управління національними ресурсами в галузі зв'язку (стаття 5 Закону) [2].

Також цим Законом визначено основні завдання державного регулювання і контролю за діяльністю в галузі зв'язку, головними з яких є: здійснення державної політики в галузі зв'язку для ефективного функціонування ринку послуг зв'язку, здійснення державного регулювання та контролю за діяльністю в галузі зв'язку, розробка пропозицій та реалізація основних напрямів і пріоритетів розвитку і вдосконалення зв'язку у Казахстані (стаття 6 Закону) [2].

Крім того, даним Законом окремо визначено перелік питань, які відносяться до компетенції Уряду Республіки (стаття 7 Закону), а також уповноваженого органу в сфері телекомунікацій та його територіальних підрозділів (стаття 8 Закону) [2].

Згідно з інформацією, розміщеної на офіційному сайті Міністерства транспорту і комунікацій Республіки Киргизстан, державна політика у сфері зв'язку та інформатизації спрямована на задоволення потреб органів державного управління та місцевого самоврядування, фізичних і юридичних осіб у послугах електричного і поштово-зв'язку, в доступі до інформаційних ресурсів і засобів інформатизації [6].

Крім того, визначено основні напрями державної політики у сфері зв'язку та інформатизації, а саме: розробка та реалізація державних програм по забезпеченню населення, органів державної влади та управління, оборони, безпеки, охорони правопорядку, господарюючих суб'єктів та інших юридичних осіб всіма видами послуг зв'язку та інформатизації, а також реалізація державних програм щодо забезпечення органів державної влади і управління, фізичних та юридичних осіб всіма видами зв'язку і засобами інформатизації [6].

Законом Республіки Молдова "Про електронні комунікації" визначено, що Центральний галузевий орган (в сфері електронних комунікацій) розробляє стратегію реалізації політики в галузі електронних комунікацій згідно із визначеними принципами та повноваженнями (стаття 7 Закону). А Національне агентство з регулювання в області електронних комунікацій і інформаційних технологій забезпечує реалізацію стратегій розвитку вказаних областей та здійснює нагляд за дотриманням законодавства у галузі електронних комунікацій постачальниками мереж та/або послуг електронних комунікацій (стаття 8 Закону). Окремими положеннями даного Закону визначено напрями, шляхи розвитку внутрішнього ринку електронних комунікацій (стаття 8 Закону), функції і повноваження та права Національного агентства з регулювання в області електронних комунікацій і інформаційних технологій (стаття 9 Закону) [12].

У Законі Російської Федерації "Про зв'язок" визначено питання організації державного регулювання діяльності в галузі зв'язку (стаття 21), а також покладено на Федеральний орган виконавчої влади в галузі зв'язку відповідні завдання, головним з яких є здійснення функцій з вироблення державної політики та нормативно-правового регулювання у галузі зв'язку [3].

Законом Республіки Таджикистан "Про електричний зв'язок" визначено основні положення в частині державного управління та регулювання. Так, статтею 5 Закону визначено, що державне управління діяльності в галузі електричного зв'язку та радіочастот в Таджикистані здійснюють Уряд Республіки та уповноважений державний орган у сфері електричного зв'язку [9].

Повноваження Уряду Республіки Таджикистан та уповноваженого державного органу в галузі електричного зв'язку визначені статтями 6 та 7 цього Закону.

Основними повноваженнями уповноваженого державного органу у сфері електричного зв'язку є розробка єдиної політики в галузі електричного зв'язку в країні та реалізація даної політики з метою розширення охоплення послугами електричного зв'язку для забезпечення потреб економічного і соціального розвитку країни (стаття 7 Закону) [9].

Статтею 9 цього Закону визначено наявність Уповноваженого державного органу з нагляду і регулювання в галузі електричного зв'язку, а також встановлено, що питання створення, правовий статус і структура цього органу визначаються Урядом [9]. До основних функцій даного органу можна віднести забезпечення виконання зобов'язань, покладених на операторів електричного зв'язку

загального користування в інтересах національної оборони і безпеки країни, охорони правопорядку і в надзвичайних ситуаціях, а також здійснення контролю стану і розвитку мереж електричного зв'язку загального користування та послуг електричного зв'язку загального користування [9]. Також окремими положеннями даного закону визначено його повноваження (стаття 10 Закону) [9].

Положеннями Закону Туркменістану "Про зв'язок" визначено основні питання державного управління в галузі зв'язку. Так, статтею 6 Закону визначено перелік органів виконавчої влади в галузі зв'язку, статтями 7 та 8 Закону визначено питання, які відносяться до компетенції Кабінету Міністрів та Міністерства зв'язку [9]. До основних питань Кабінету Міністрів віднесено: визначення державної політики в галузі зв'язку, створення та забезпечення функціонування єдиної системи державного управління в галузі зв'язку, визначення основних напрямів пріоритетного розвитку в області зв'язку, затвердження національних програм розвитку (стаття 7 Закону) [9].

До основних питань, що входять до компетенції Міністерства зв'язку, віднесено: реалізація державної політики в галузі зв'язку; здійснення державного регулювання та контроль за діяльністю зв'язку; організація розробки та реалізація основних напрямів розвитку і вдосконалення галузі зв'язку; координація міжгалузевої діяльності у галузі зв'язку; розробка національної та галузевої програми розвитку зв'язку і організація їх реалізації (стаття 8 Закону) [9].

ВИСНОВКИ З ДАНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ

Враховуючи вищезазначене, можна констатувати, що в усіх досліджуваних країнах (Азербайджан, Болгарія, Вірменія, Казахстан, Киргизстан, Молдова, Росія, Узбекистан, Таджикистан) наявна достатня законодавча база, яка в цілому визначає і регулює національну сферу телекомунікацій.

Основна відмінність полягає в двох підходах до функціонального розподілу повноважень з питань управління, регулювання та нагляду у сфері телекомунікацій різних країн, які визначені у національних законодавчих актах.

Так, в одних країнах національним законодавством визначено, що усі функції здійснюються одним органом виконавчої влади (Білорусія, Туркменістан). А в інших — питання управління закріплені за одним органом, а питання регулювання та нагляду — за іншим (Молдова, Болгарія, Казахстан, Вірменія).

Крім того, аналіз законодавчої бази країн РСЗ у сфері телекомунікацій виявив різні підходи щодо глибини та деталізації висвітлення функцій, повноважень та обов'язків органів влади в сфері телекомунікацій. Доволі

детально — Туркменістан, Таджикистан, Киргизстан, Молдова.

Законодавчі акти в сфері телекомунікацій Болгарії та Молдови відрізняються від інших структурою акту та його положеннями. Дана відмінність пояснюється тим, що Болгарія є членом ЄС.

Література:

1. Закон Азербайджанской Республики "О телекоммуникации" [Электронный ресурс]. — Режим доступа: <http://www.rcc.org.ru>

2. Закон Республики Казахстан от 5 июля 2004 года № 567-ІІ "О связи" [Электронный ресурс]. — Режим доступа: <http://www.rcc.org.ru>

3. Закон Российской Федерации "О связи" [Электронный ресурс]. — Режим доступа: <http://www.min-svyaz.ru>

4. Закон Туркменистана "О связи" [Электронный ресурс]. — Режим доступа: <http://www.rcc.org.ru>.

5. Закон Болгарії від 22 травня 2007 року № 41 "Про електронні повідомлення".

6. Сайт Міністерства транспорту і комунікацій Киргизької Республіки [Електронний ресурс]. — Режим доступу: mtc.gov.kg

7. Закон Кыргызской Республики от 02.04.1998 № 31 "Об электрической и почтовой связи" [Электронный ресурс]. — Режим доступа: <http://www.rcc.org.ru>

8. Закон Республики Узбекистан от 20.08.1999 № 822-І "О телекоммуникациях" [Электронный ресурс]. — Режим доступа: <http://www.rcc.org.ru>

9. Закон Республики Таджикистан от 10.05.2002 № 56 "Об электрической связи" [Электронный ресурс]. — Режим доступа: <http://www.rcc.org.ru>.

10. Закон Республики Беларусь от 19.07.2005 № 45-З "Об электросвязи" [Электронный ресурс]. — Режим доступа: <http://www.rcc.org.ru>

11. Закон Республики Казахстан от 11.01.2007 № 214-ІІІ ЗРК "О лицензировании" [Электронный ресурс]. — Режим доступа: <http://www.rcc.org.ru>

12. Закон Республики Молдова от 15.11.2007 № 241 "Об электронных коммуникациях" [Электронный ресурс]. — Режим доступа: <http://www.rcc.org.ru>

13. Закон Республики Армения от 05.12.2009 № НО-207 "Об электронной связи" [Электронный ресурс]. — Режим доступа: <http://www.rcc.org.ru>

14. Регламент международной электросвязи (заключительные акты Всемирной административной конференции по телеграфии и телефонии) от 9 декабря 1988 года [Электронный ресурс]. — Київ, 1991. — Режим доступу: http://zakon2.rada.gov.ua/rada/show/995_h39.

Стаття надійшла до редакції 28.05.2013 р.